

EMLÉKEZTETŐ

A KÖZÉP-MAGYARORSZÁGI RÉGIÓ

tizedik lakhatási-foglalkoztatási regionális szakmai műhelyéről

Helyszín: Tégy az emberért! Információs és Továbbképzési Központ (1088 Budapest, Szentkirályi u. 22-24.)

Időpont: 2009. július 15.

Téma: A konzorciumi együttműködések tapasztalatai

Előadók: Sarkadi Ildikó (Act Partner Forrásteremtő és Üzleti Tanácsadó Kft. munkatársa)

Keserű Zsolt (BMSZKI munkatársa)

Aknai Zoltán (Menhely Alapítvány munkatársa)

Moderátor: Breitner Péter (Összefogás Közalapítvány, regionális koordinátor)

Résztevők: jelenléti ív szerint

A műhely összefoglalóját néhány napon belül a www.foglakprojekt.hu, illetve a www.diszpercserportal.hu honlapon is meg lehet találni.

A témához kapcsolódó megbeszélés (vita, javaslatok, észrevételek) tartalmi összefoglalása:

Breitner Péter (továbbiakban: B.P.) bemutatta a műhely előadóit. Keserű Zsolt (K.Zs.) és Aknai Zoltán (A.Z.) a „Munkaerő-piaci reintegráció a hajléktalan-ellátásban” című EQUAL projektben vettek részt, Sarkadi Ildikó (S.I.) pedig - aki szintén részt vett a fenti projektben - több éves tapasztalattal rendelkezik EU-s pályázatokkal kapcsolatban.

Mint arról már tájékoztattunk minden érdeklődőt, a TÁMOP 5.3.3. pályázatot kiírták, a **beadási idő: augusztus 1. - október 1.**

S.I. először arról beszélt, hogy egy **konzorcium összeállításánál** az első, ami kérdésként felmerül, hogy hányan álljanak össze? Szerinte **minél kevesebb partner legyen.** Az együttműködés annál nehezebb, minél több a partnerszervezet, ráadásul, hogyha egy szervezet beszámolóját nem fogadják el, akkor az egészet visszadobják. Programot lehet konzorcium nélkül is megvalósítani: az egyik HEFOP 2.2-es projektben volt egy olyan konzorciumi együttműködés, hogy megtörtént a szakmai együttműködés, megtörtént a konzorciumi megállapodás aláírása is, de pénzügyileg egy főpályázó volt, a főpályázó pedig kiszerezte partnerének a szakembereit.

Az **indikátorokra** külön felhívta a figyelmet, mert **nagyon kockázatos része** a pályázatnak. Gyakran szoktak utólag módosítást kérni emiatt a projekteken. Vannak általános szerződési feltételek (ászf), amiben benne van, hogy a számszerűsített és kötelezően bevállalendő indikátorokat 75 %-ban kell teljesíteni. Ha alatta van valaki, akkor nincs projekt, ha 75-100 között, akkor el kell indítani egy szerződésmódosítást, be kell jelenteni, hogy csökkenteni kell az indikátort, és indokolni kell, miért. Egyszer van lehetőség módosításra: a támogatási szerződés megkötése előtt, és csak akkor, ha az a korábbiakban, a pályázat értékelésénél nem jelentett plusz pontot. S.I. szerint érdemes inkább kevesebbet vállalni és azt túlteljesíteni.

- *Kérdés:* Lehet fölfelé módosítani?

Válasz, S.I.: Nincs értelme, mert több támogatást nem lehet rá kapni.

A **pályázat összeállítása** során S.I. szerint addig nem érdemes nekiállni az adatlapnak, amíg nincs **költségvetés**. Az NFÜ pályázatok nagyon strukturáltak. Konkrét jogi/gazdasági kizáró okok vannak: érdemes előre egyeztetni, hogy **minden partner belefér-e a megadott kategóriába**, tud-e pályázni, ne a beadáskor derüljön ki, hogy egy partner nem felel meg a feltételeknek.

A legfontosabb, amire koncentrálni kell, hogy mire kérik a pénzt, **mit szeretnének megvalósítani**. Ha valakinek nem áll rendelkezésére elég forrás, akkor nagyon megnehezül a pályázat megvalósulása. A megvalósítás során ugyan 35 %-os előleg-lekérési lehetőség van, így a projektek eleje úgy-ahogy átevíckélhető. De tudni kell, hogy **kökemény utófinanszírozás** van, a projekt végénél pedig finanszírozni kell egy komoly részt.

Fontos, hogy a **közbeszerzési szabályok változtak** idén: 8 M Ft alatt is kell közbeszerzési eljárás (2003. évi CXXIX. törvény a közbeszerzésekről).

A projekt-előkészítési fázis során tehát meg kell győződni, hogy a különböző adminisztratív feltételeknek mindenki megfelel-e, illetve át kell gondolni a pénzügyi likviditást (pl. mi történik majd, ha késik a kifizetés, mert késik a beszámolás).

Ezután következhet a **pályázat összeállítási fázis**, amit többnyire a főpályázó szokott vállalni, sokszor a konzorciumi partnert nem is érdekli/nem is tudja, hogy mi van beadva a pályázatba. S.I. szerint fontos, hogy ezt a főpályázók ne engedjék, mert folyamatos költségvetés módosításhoz, konfliktusokhoz vezethet.

Nagyon fontos, hogy mi van leírva a pályázatban. Gyakran a pályázók megkönnyebbülnek a beadás után, de fontos tudni, hogy a neheze a megvalósítás során következik, amikor a programot a leírtak szerint végre kell hajtani.

A pályázatban vannak leíró részek, amelyeket más pályázatoknál is szoktak kérni, erre is oda kell figyelni, mert sokszor a pályázók ezeket „átollózzák”. Érdemes mindig mindent átolvasni.

Fontosak a pályázat leadásakor a **melléletek**: ez finomodott az elmúlt időszakhoz képest, amikor rengeteg mellékletet kellett beadni és közjegyzővel hitelesíttetni a pályázat megírásakor, majd a támogatási szerződés megkötése előtt. Most nem kérnek a pályázat beadásakor olyan sok mellékletet, és nem kell közjegyzőnél hitelesíttetni, a támogatási szerződésekhez azonban már kellene. Érdemes a partnerekkel ezeket is időben egyeztetni.

S.I. is felhívta arra a figyelmet, hogy ugyan a **pályázat összeállításánál egy felelős** elég a partner részéről, de a **végrehajtásnál már két fő kell**: egy szakmai egy pénzügyi. Hasznos, ha ezek a feladatok elkülönülnek. Jó, ha a támogatási szerződés megkötése alatt/előtt már van felelőse a projektnek.

A **költségvetés tervezésénél** a pályázatoknál nem kérnek olyan szintű **időütemezést**, mint amit S.I. szerint kéne. A pontos tervezés segít a megvalósításnál, érdemes tudni, hogy pontosan melyik negyedévben kéri valaki az adott költséget, mert különben nem lesz azzal teljesen tisztában, hogyan fogja finanszírozni a projektet.

A **projekt megvalósítás** során kötelező félévente **Projekt Előrehaladási Jelentést** (PEJ) beadni. Szoktak kérni bizonyos százalékos teljesítéseket (indikátorok), de ami nagyon fontos, az a **kifizetési kérelem**, amely beadásának nincs határideje, a pályázó maga választja meg. A pénzügyi elszámolást minden konzorciumi partner külön-külön készíti, itt nagyon fontos az együttműködés. Lényeges, hogy a főpályázó ezt semmiképp ne csinálja meg a konzorciumi partner helyett, mert nagy a kockázata. Inkább legyen külön mindenkinek pénzügyes alkalmazottja.

A PEJ-jelentéseknél és a kifizetési kérelmeknél a pénzügyes nézzen bele a PEJ-be, mert néha úgy tűnik, hogy külön mozog a két rész (pénzügyi, szakmai).

A kifizetési kérelemnél rengeteg apró kérdés merülhet fel, hogy mit lehet elszámolni, mit nem, mit hogyan kell csinálni. Ha kérdéses, hogy valamit el lehet-e számolni, akkor telefonon meg kell kérdezni, majd érdemes minderről írásbeli hozzájárulást, leírást kérni e-mailben, és az elszámolás mögé betenni. Jó, ha így megy be az elszámoláskor, így nem fogják azt mondani, hogy nem fogadják el. Másrészt, ha jön a helyszíni ellenőrzés, akkor is lehet használni. Harmadrészt jó, ha van egy kontakt ember, akivel van rendszeres kapcsolat. A helyszíni ellenőrzésnél az ellenőrrel érdemes felvenni előre a kapcsolatot, hogy megmondja, mit kellene előkészíteni, mire kíváncsi. Ez mindkét félnek hasznos. Így sok probléma előre kiderült.

A projektmegvalósítási szakasz a TÁMOP kiírása alapján S.I.-nek elég bonyolultnak, bürokratikusnak tűnt. Az adatlapon nagyon nehéz kitölteni az indikátorokat.

A **támogatási szerződés** egy hosszú dokumentum, ami az összes leírt **melléklettel együtt** (adatlapon, állásfoglalások, nyilatkozatok) **érvényes**. Emellett vannak az általános szerződési feltételek, amit általában az emberek többsége S.I. szerint el sem olvas, pedig nagyon fontos alapinformációk vannak benne.

Technikailag úgy működik a szerződéskötés, hogy a pénzügyi melléklettel (amiben a költségvetés, időütemezés van) együtt átküldik e-mailben, amit alaposan át kell nézni. Az egyik melléklet az **előleglehívó** nyomtatvány, amit partnerenként kell leadni, mindenki a sajátját kérheti le. Ha ezt a szervezet a támogatási szerződéssel együtt beadja, akkor amint az ESZA Nonprofit Kft. aláírja a támogatási szerződést, le lehet hívni az előleget.

Számolni kell az aktuális politikai helyzettel is, hiszen jövőre választások lesznek, és ilyenkor több mint fél évre leáll a rendszer. Tehát lehet, hogy az előleg ott fog ülni, és nem fogja senki elutalni... Valószínűleg az októberrel záruló pályázatot jövőre fogják értékelni. A hiánypótlásokat még lehet, hogy idén lezárják, lobbikérdése, hogy megy-e vagy nem. S.I. szerint január-február körül lesz döntés.

Hozzászólás, Horváth Takács Bernadett, ÖKA, szakmai vezető (H.T.B.): Mi is közvetítjük ezt az **ESZA** felé, és úgy tudom, az ESZA is februárban már szerződéskötést tervez. **Márciusi indulásokkal számolnak**, úgy tűnik, tartani akarják magukat ehhez.

Azt is **meg kell beszélniük a partnereknek**, hogy ha megjön az előleg, akkor mikor legyen az **első kifizetési kérelem határideje**. Alaposan meg kell nézni, mit kell beadni ehhez, érdemes check-listát csinálni. A szervezeteknél a kifizetések nagy része úgy szokott zajlani, hogyha megvan a számla, kifizetik. A szerződés, az árajánlat, egyébek el szoktak maradni. Az **utólagos ledokumentálás nem jó**, mert sok logikai hiba jön be. Óvatosan kell ezekkel bánni, jobb időben mindent beszerezni. Ha két év múlva helyszíni ellenőrzés jön, és hibát találnak, a jegybanki alapkamat kétszeresével visszafizettetik. Ráadásul bizonyos dolgokat a kifizetési kérelemnél nem kell beadni, pl. az ajánlatokat. De ha nincs meg időben, akkor utólag könnyen elmaradhat.

A konzorciumok kapcsán még az is fontos, hogyha foglalkoztatási része is van a programnak, akkor ott szükség van a Munkaügyi Központra, vagy a foglalkoztató szervezetre, mint konzorciumi partnerre. Ha gazdasági társaság a foglalkoztató szervezet, akkor csak bérköltséget tud elszámolni.

Tudni kell azt is, hogy csak a főpályázó vállalhatja a projektmenedzsmentet, partner nem. Ennek az az oka, hogy az előleg után lekért támogatás csak akkor fog megérkezni, ha a főpályázó sikeresen elszámol. Tehát **a főpályázó személye nagyon fontos**, hogy tényleg képes legyen, alkalmas legyen összefogni a konzorciumot. Nála tényleg kell, hogy legyen egy kompetens pénzügyi vezető. A főpályázó, ha úgy tetszik, **kezdeményezheti**, hogy a konzorciumi **partner kiszálljon** a projektből. Ha úgy tetszik, kezdeményezheti a költségátcsoportosításokat.

- *Kérdés, B.P.:* Ha valaki kiszáll akár a főpályázó kezdeményezésére, akkor mi történik?

Válasz, S.I.: **Bevonhat mást**, de ez **nagyon komoly szerződésmódosítással** jár. Én nagyon ajánlom, hogyha lehet, a szerződésmódosítást **kerülje el mindenki**, mert meg bírja akasztani a projektet, főleg, hogy most nem is lehet majd nagyon kitolni a pályázatot, mert nincs sok végrehajtási idő. Ha jól láttam, a partner összköltségének a 20 %-ig lehet módosítani a költségnemek között. Érdemes ezt kihasználni. Kivéve, ha az indikátorokban történik egy lefele történő módosítás.

- *Kérdés, A.Z.:* Az **indikátormódosításnak** van jelentősége, vagy csak technikai módosítást jelent?

Válasz, S.I.: Nem. A projekt attól projekt, hogy a számszerűsített indikátorokat teljesíti.

Hozzászólás, A.Z.: Mi belefutottunk abba egy HEFOP-os pályázatban, hogy háromszorosa volt a táblázatban az indikátoroknak, mint amit mi terveztünk és vállaltunk, és amikor ezzel szembesültünk a helyszíni ellenőrzésen, akkor szerződésmódosítást kellett kérnünk. Megmagyaráztuk, hogy minden egyes beadványunkban 50 emberre szeretnénk volna pályázni, és a szerződésbe tévedésből más került. Volt egy személycsere a projektmenedzsmentben náluk, és ezért ez nem derült ki számukra.

Válasz, S.I.: Szerintem a HEFOP-ban az indikátorokat nem úgy kezelték, mint most, itt viszont ez alapján mérik.

Hozzászólás, A.Z.: A legfelháborítóbb dolog az eszközbeszerzésnél történt: a székek kapcsán meg volt adva, hogy 40 székre van 1400 Ft (/db), és hiába akartunk 1000 Ft/db áron 60 db széket venni, külön szerződést kellett volna emiatt módosítani...

Hozzászólás, S.I.: Beruházási projekteknél ezek nem kérdések, könnyen lehet módosítani. Mi is beleakadtunk egyszer egy hasonlóba: ha laptop van betárolva, akkor csak azt lehet venni.

K.Zs. ismertette a projektet, amelynek szakmai vezetője volt, s amelyben **három konzorciumi partner** (BMSZKI - főpályázó, Menhely Alapítvány, FSZKA) vett részt. A konzorciumi együttműködés **kötelező** volt, s ezen túl (szintén kötelezően) **nemzetközi együttműködés** is

kellett a különböző EU országokban nyertes EQUAL projektekkel, ezt az egyik konzorciumi partner (FSZKA) menedzselte.

A programnak számos eleme volt (részletes ismertetését lsd. az 1. regionális szakmai műhely emlékeztetőjében, ami megtalálható a www.foglakprojekt.hu honlapon), de alapvetően foglalkoztatással, képzésbe juttatással foglalkoztak. A képzések infrastruktúráját főleg a BMSZKI vitte, ám nagyon sok ponton bekapcsolódtak a konzorciumi partnerek. Két álláskereső irodát nyitott a két konzorciumi partner (a Menhely Alapítvány és a BMSZKI irodája). A projekt foglalkoztatási részével foglalkozó partnerek szorosan együttműködtek, sok keresztmozgás volt az ügyfelek között: az ügyfelek egy része több konzorciumi partner szolgáltatásában is megjelent. Az irodák kiegészítették egymást, ha pl. a BMSZKI álláskereső iroda egyik ügyfelének vagyonőri igazolvány kellett, akkor a Menhely Alapítvány munkatársai segítettek a beszerzésében.

Szakmai értelemben fontos részei voltak az együttműködésnek az **FP találkozók** (Fejlesztési Partnerség). Ezekben a havi alkalmakon a konzorciumi partnerek munkatársai vettek részt, minden terület képviselője, vezetője, valamint a célcsoport egy tagja, egy hajléktalan ember is. Mindenki elmondta véleményét, valamint beszámolt a saját területén a program alakulásáról.

A.Z. a **kezdetekről** is beszélt: az EQUAL pályázat beadása előtt a **BMSZKI kezdeményezett egy találkozót**, ahova összehívott számos társszervezetet (többek között a Fővárosi Munkaügyi Központot, különböző szociális, illetve megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató szervezeteket, hajléktalan-ellátó szervezeteket), ahol szó esett a leendő EU-s pályázatról, és ahol a lehetséges konzorciumi partnerségről gondolkodtak. A résztvevő **20-25 szervezetből** menetközben többen kiszálltak, a végén **3 partner** konzorciuma valósult meg.

A kiszállók között volt pl. a Munkaügyi Központ is, ami eleve több pályázatban, mint pályázatkíró szerepel, valamint sokkal nagyobb összegekért pályázik, tehát más szinten helyezkedik el, mint a partnerek. Hiszen az is fontos, hogy olyan szervezetek kössenek megállapodást, amelyek azonos szinten pályáznak. Ami A.Z. szerint valószínűleg a TÁMOP-nál nem így lesz. De lehet, hogy itt sem konzorciumi partnerként kell egymást bevonni, hanem **más együttműködési szintet** kell találni.

A konzorciumnál fontos, hogy a **legnagyobb felelősség** a **főpályázóra** hárul, mert ő fogja beadni a végelszámolásokat, ő gyűjti össze a beszámolókat, neki kell a társszervezeteknél elérni, hogy minden időben történjen meg. Ugyanakkor **mindegyik tag teljes felelősséggel bír a saját területén**, saját programja, feladatai kapcsán, saját maga számol el. A beszámolók elkészítése, leadása az elején az EQUAL pályázatnál nem sikerült, sok időbeni csúszás volt.

Ami még nagyon fontos, hogy minden szervezetnél legyen **egy szakmai és egy pénzügyi vezető**, és hogy a munkájuk összekapcsolódjon, legyen **egy projektmenedzser**. Az EQUAL esetében volt egy belső monitor is.

A konzorciumi partnerek a pályázat összeállításakor mindannyian összeállították a maguk programrészét, ami azért volt hasznos, mert mindenki azt tudta megvalósítani a pályázatán belül, amit szeretett volna, és amire más pályázatokon nem lett volna lehetőség. A Menhely Alapítvány Fedél Nélkül stábja például egy egészen érdekes foglalkoztatási programot tudott vinni, 3 hajléktalan embert félállásban tudott foglalkoztatni és 4 szociális munkás tudott a stáb munkájában részt venni. Ilyen pályázatra máshol nincs lehetőség. Az álláskereső iroda létrehozását szintén nehéz lett volna más pályázaton megnyerni. Korábban egy 1996-os PHARE program keretén belül csináltak hajléktalanoknak munkaközvetítő irodát, ebből volt némi tapasztalat a munkába állítás, munkahelykeresés terén. A PHARE azonban 1997. végén lejárt, azóta folyamatosan pályáztak 2005-ig, de sehol sem nyertek.

A konzorcium még az elején **szmsz**-ben szabályozta az összes olyan pályázattal kapcsolatos lépését, amely szükséges ahhoz, hogy működni tudjon a rendszer. (Az szmsz létrehozását több törvény szabályozta.) Ebben le van írva, hogy melyik a vezető partner, milyen funkcióban lévő embereket foglalkoztat arra, hogy a projekt megvalósuljon, és hogy mik a többi konzorciumi tag feladatai, nekik milyen embereket kell foglalkoztatniuk, stb. Az szmsz-ben a havi FP találkozó is szerepeltek, valamint szabályozták azt is, hogy kinek mikor kell beadnia az elszámolásait a főpályázónak.

S.I. az EQUAL projektben külső tanácsadó cég képviselőjeként vett részt: az előkészítési szakaszban, a pályázat összeállításában, aztán a megvalósítás során is; ő volt a belső monitor. Az **EQUAL egy nagyon átfogó közösségi kezdeményezési projekt volt**, 300 milliós költségvetéssel. Iszonyatos mennyiségű embertömeget mozgatott meg a hazai és külföldi EQUAL-projektekhez képest is. Két célcsoportja volt: a hajléktalan emberek és a szociális munkások. Nagyon komoly indikátorszámokat vállaltak be, amelyek nagy részét a projekt első felében teljesítették.

A költségek szempontjából is nagyon sokrétű volt a projekt: volt egy kevés beruházási része, valamint rengeteg munkatárs munkájának az elszámolása (megbízási járulékok, elszámolások).

A **közreműködő szervezetek** (pl. az OFA) sajnos **nem álltak a helyzet magaslatán**, ami **nagyon megnehezítette a megvalósítók helyzetét**. Az előkészítő szakasz támogatási szerződésének aláírása akkor történt, amikor már az a szakasz le is zárult (hat hónapos volt, amit követett a 2,5 éves végrehajtási szakasz). A végrehajtási szakaszban is adód-

tak jócskán problémák. Emiatt több szervezet bebukta a maga EQUAL projektjét, hiszen az OFA nyomására el kellett kezdeniük a projektet, de nem volt meg rá a fedezetük. Finanszírozniuk kellett a programot fél-3/4-ed évig támogatás nélkül. Mindezt sokan hitelből tették. Ez az EQUAL projekt azért tudott végigmenni, mert a résztvevő szervezetek tudtak (nem kis erőfeszítéssel) **tartalékokat mozgósítani**, enélkül a pályázatban bevállalt ütemezést nem lehetett volna végrehajtani. (A program végén emiatt pluszkiadások maradtak, amiket aztán különböző technikákkal a sikeres programok disszeminálására (a projektek eredményeinek terjesztése azért, hogy a ráfordított munka megtérülhessen) osztottak szét.)

Nehézséget jelentett az is, hogy nem voltak felkészülve a szakemberek az **elszámolások részletességére**: nagyon komolyan, havi ritmusban kellett elszámolni (a TÁMOP-nál 50 M Ft felett lehet havi szintű elszámolásra számítani). A mostani TÁMOP-ok „elődjei” a HEFOP-ok voltak (szintén ESZA-alapúak, az elszámolási szabályok hasonlóak).

- **A Munkaügyi Központtal való együttműködés nehézségére** többen felhívták a figyelmet. K.ZS. elmondta, hogy megpróbáltak együttműködni, de a sikeres kezdet után volt egy nagy lejtmenet. Az együttműködési megállapodást betartották ugyan, de attól kezdve, hogy szerettek volna a megállapodáson túl több ügyfelet bevonni, hiszen az igények továbbra is fennálltak, nem működött. Levélváltás is volt köztük, kevés haszonnal. Az együttműködési megállapodás sikeressége és a kezdeti sikerek is inkább egy informális, személyes kapcsolatnak voltak köszönhetőek.

Hozzászólás: A Munkaügyi Központok nagyon le vannak terhelve, nem szívesen vállalnak pluszfeladatot.

Hozzászólás, B.P.: A pályázat eredeti szövegében a Munkaügyi Központ vagy annak kirendeltsége van megemlítve, és a leendő foglalkoztató is meg van említve, tehát nem csak a Munkaügyi Központon keresztül bértámogatást juttatni valahová. Az viszont nem túl életszerű, hogy valaki már mindezt a beadáskor előre tudja.

Hozzászólás, S.I.: Van 6 regionális Munkaügyi Központ, az összes foglalkoztatásba helyezés, kiválasztás, stb. ezen keresztül vagy a kirendeltségein keresztül megy. Ha a Munkaügyi Központ adja a támogatást, akkor azzal nem kell elszámolni, ha a foglalkoztató, akkor igen. Időben el kell kezdeni a Munkaügyi Központtal az együttműködést, és számokat kell tőle kérni, hiszen indikátorok kellene.

- *Kérdés, A.Z.:* Ha **munkáltatóként szeretnék foglalkoztatni** hajléktalan embereket, megtehetem? Vagy akkor is együtt kell működnöm a Munkaügyi Központtal?

Válasz, S.I.: Nem kell együttműködni, kérhetsz rá támogatást.

- *Kérdés, H.T.B.:* A **jelenlévő szervezetek** képviselőtől kérdezném, hogy tudjátok-e már, **fogtok-e pályázni?** A **BMSZKI** részéről annyit tudok mondani, hogy fenntartjuk, hogy pályázunk, de azt is, hogy nem, egészen a szerződés megkötéséig. Nem ragaszkodunk a konzorciumhoz, de ha érkezik hozzánk megkeresés, nem zárkozunk el. Szakmai együttműködésektől sem zárkozunk el, de ezekhez nem kell feltétlenül konzorcium.

Magyar Vöröskereszt munkatársa: A Pest megyei szervezet és Budapest is valószínűleg pályázni fog. Az még egyeztetés alatt van, hogy az intézmények hány fővel pályáznak. Az is lehet, hogy együtt pályázik Budapest és Pest megye.

Menhely Alapítvány munkatársa: A bónost nem pályázzuk meg, mert valószínűleg elvéreznénk. Azon még gondolkozunk, hogy egy kisebbet pályázzunk-e.

- *Hozzászólás, H.T.B.:* A **kiírt pályázat** kapcsán találtunk **néhány ellentmondást**, például az útmutatóban, a feltételrendszerben és a költségvetési specifikációban is más szerepel a lakhatási támogatás kapcsán arról, hogy kinek adható...
Az önrész pedig a képzési támogatásoknál mintha kéne, de a hivatkozott jogszabály nem hajléktalan-ellátó szervezetekre vonatkozik, hanem kis- és nagyvállalkozásokra.
Az indikátorok teljesítésével, nem teljesítésével kapcsolatos információk alapján nem látható teljes biztonsággal, hogy milyen következményei lehetnek, ezért erre külön rákérdeztünk.
Mindezeket folyamatosan **gyűjtjük**, és **küldjük** tovább az NFÜ-nek.

A műhely emlékeztetőjéhez mellékelten csatoljuk Sarkadi Ildikó előadás-vázlatát.

Készítette: Rónyai Zsófia